

همه دوست دارند به تیم ما بیایند

حامد پاکدل معتقد است استقلال در فصل گذشته از همه لحاظ حمایت شد و به قهرمانی رسید اما این فصل نوبت موفقیت پرسپولیس است

۱۸

بازگشت نواک

جو کوویچ با پیروزی در فینال رقابت‌های تنیس ویمبلدون گام بلندی به سوی روایت تاریخ به نام خودش برداشته است

۱۹

وباز هم لهستان

تیم ملی والیبال ایران که به‌عنوان تیم هفتم به مرحله حذفی لیگ ملت‌ها صعود کرده باید بار دیگر با لهستان بازی کند

۲۰

سه‌شنبه ۲۱ تیر ۱۴۰۱ | ۲۰ ذی‌الحجه ۱۴۴۳ | سال سی‌ام | شماره ۸۵۴۱

همیشه با لیگ فوتبال

عکس: آرشاد عباسی

شگفتی‌های جنگ استوری

چند نکته عجیب، به‌جا مانده از صف‌کشی زیانبار بازیکنان تیم ملی؛ از **عابدزاده** گرفته تا **جهانبخش** که جزو حرفه‌ای‌ترین بازیکنان تیم ملی به حساب می‌آیند

۱۳۳

روز مانده تا جام جهانی

۰۳۱

روز مانده تا لیگ برتر

۰۲۴

روز مانده تا لیگ برتر

۰۲۴

روز مانده تا بوندس لیگا

۰۲۵

روز مانده تا لیگ یک

۰۳۱

روز مانده تا لالیگا

۰۳۲

روز مانده تا سری آ

سوزه روز

عبور از دراگان!

عصر دیروز کمیته فنی فدراسیون فوتبال رای به برکناری اسکوچیچ داد؛ مردی که سرنوشتی عجیب در تیم ملی ایران داشت. او در روزهای بسیار سخت و با یک ماموریت مهم، سرمربی تیم ملی شد. اسکو قرار بود ایران را به رقابت‌های جام جهانی قطر برساند. آن هم در شرایطی که دو شکست دردناک روبروی بحرین و عراق با مارک ویلموتس، شرایط نگران‌کننده‌ای برای این تیم به‌وجود آورده بود. تنها یک لغزش کافی بود تا ایران از همان مرحله اول دور مقدماتی کنسار برود. اتفاقی که می‌توانست یک فاجعه فراموش‌نشده برای تیم ملی باشد. ماجرا زمانی دشوار تر شد که ایران حتی شانس میزبانی در نبردهای سرنوشت‌ساز را از دست داد و مجبور شد برای انجام دیدارهای برگشت به اردوی بحرین برود. تیم ملی اما با اسکوچیچ، همه این کابوس‌ها را پشت سر گذاشت و از نخستین مانع عبور کرد. تصاحب ۱۲ امتیاز از ۱۲ امتیاز ممکن، نخستین دیوار را در مسیر رسیدن به جام جهانی فرو ریخت. ادامه راه برای ایران، به شکل مطلوبی سپری شد و در نهایت تیم ملی یکی از نخستین تیم‌هایی بود که توانست مسافر قطر شود. دراگان ماموریتش را با موفقیتی فراتر از حد تصور انجام داد اما در هیچ دوره‌ای، به اندازه کافی مورد احترام و قدردانی قرار نگرفت. او نه از سوی بهاروند، نه از سوی عزیزی خادم و نه از سوی میرشاد ماجدی حمایتی را احساس نکرد. فدراسیون فوتبال می‌توانست در چند مقطع مختلف، تصمیم به قطع همکاری با این مربی بگیرد اما به انفعال و سکوت ادامه داد. روسای فدراسیون در این دوره ادبیات چندان دوستانه‌ای را در مورد این مربی به کار نمی‌بردند اما در عین حال هم دست به نیمکت تیم ملی نمی‌زدند. شاید بخشی از این ماجرا به‌خود اسکوچیچ هم برمی‌گشت که هرگز نتوانست حمایت همه هواداران فوتبال در ایران را به‌دست بیاورد، همه ستاره‌های تیم را با خودش همراه کند و کاریزمای کافی برای نشستن روی نیمکت تیم ملی را نشان بدهد. با وجود این اگر نتایج، معیاری کلیدی برای قضاوت در مورد یک مربی باشند، باید پذیرفت که اسکوچیچ کارش را به خوبی انجام داده است. مسئله فقط ماندن یا نماندن او در تیم نیست. مسئله، نوع رفتار فدراسیون با این مربی است. رفتاری سرشار از بلاکلیفی و تهی از قدردانی و احترام. برخوردی که نه «دوستانه» بوده و نه حتی ذره‌ای حرفه‌ای به‌نظر می‌رسد. رفتاری که جایگاه اسکو در رختکن را هدف قرار داد، گروهی از بازیکنان را علیه او شوراند و اختلاف‌ها در تیم ملی را نیز علنی کرد. رفتاری که موجب شد بازیکنان تیم به جای ایستادن روبروی رقیب، در مصاف با یکدیگر قرار بگیرند و انسجام رختکن، تماما از دست برود.

حالا قرار شده فدراسیون و اعضای هیات‌رئیس در روزهای آینده در خصوص نظر کمیته فنی تصمیم‌گیری کنند. هر چند به نظر می‌رسد مدیران ارشد فوتبال ایران ظاهراً آشنایی چندانی با مفهوم «زمان» ندارند. آنها طوری با آرامش و به‌کندی در مورد تیم ملی تصمیم می‌گیرند که انگار تا شروع جام جهانی قطر «۳ سال» زمان باقی مانده است. تقریباً همه هواداران فوتبال ایران بر این باور هستند که زمان کافی برای ایجاد تغییر روی نیمکت تیم ملی وجود ندارد اما به نظر می‌رسد فدراسیون تصمیمش را برای عبور از مرد کروات گرفته است. اگر فدراسیون تصمیم به برکناری اسکوچیچ داشت، باید این تصمیم را خیلی زودتر علنی می‌کرد. آنها حداقل پس از مسابقه با الجزایر، بهانه کافی را برای ایجاد این تغییر داشتند اما فقط منتظر ماندند و نتیجه این انتظار، از دست رفتن زمان بود. در فاصله چند ماه تا شروع رقابت‌های جام جهانی، سرمربی جدید چه معجزه‌ای برای فوتبال ایران خواهد داد؟ فراموش نکنیم که فقط دو فیفادی تا شروع جام جهانی باقی مانده که یکی از آنها در دست قبیل از برگزارکنندگان جام جهانی است. در حقیقت ایران فقط به اندازه یک اردو برای هماهنگ‌تر شدن زمان دارد و این ماموریت سرمربی جدید را عملاً غیرممکن خواهد کرد.

مزمه تغییر اسکوچیچ در حالی ثانیه به ثانیه قوت گرفت و عصر دیروز تا حد زیادی رنگ واقعیت به خود گرفت که عملاً هیچ چانسین ایده‌آسی هم برای او وجود ندارد. کارلوس کی‌روش و برانکو ایوانکوویچ به واسطه همه تنش‌های قبلی، در این مقطع نمی‌توانند انتخاب‌های ایده‌آلی برای تیم ملی باشند. آنها در ۳ دوره سرمربی تیم ملی در جام جهانی بوده‌اند و حالا وقت امتحان کردن راه‌های جدید است. علی‌دایی شاید تنها کسی باشد که می‌تواند رختکن را متحد کند اما از شواهد اینطور پیداست که او تمایلی برای پاسخ مثبت به این موقعیت از خودش نشان نداده و نمی‌خواهد در جام جهانی روی نیمکت ایران بنشیند. گزینه‌های دیگر هدایت تیم نیز امیرقلعه‌نویی و جواد نکونام هستند. قلعه‌نویی به جز یک تجربه شکست خورده در تیم ملی، در سال‌های اخیر فقط در جازده و موفقیتی نداشته است. نکونام هنوز در ابتدای راه است و رزومه‌اش با اسکوچیچ نا‌های مشترکی دارد. ادامه در صفحه ۱۸ جالب اینکه فولادی‌ها روز گذشته موافقت ابتدایی خود با حضور نکونام در تیم ملی را هم اعلام کردند.